

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
1240 København K
DK Danmark

Dato: 17. november 2020
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Joachim Slott Sørensen
Sagsnr.: 2020-0030-5120
Dok.: 1722150

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 242 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. november 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 242 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvad der under de gældende regler kan begrunde anvendelsen af håndjern i retten, således at det står klar for alle parter, hvad der skal til, for at dette kan ske? Der henvises til: <https://www.tvsyd.dk/kolding/entransportbetjent-blev-tirsdag-udsat-et-kvaelningsforsoeg-under-en-retssag>”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Domstolsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Der henvises til udtalelsen vedrørende spørgsmål 240.

Der henvises i øvrigt til den trykte praksis på området, herunder Vestre Landsrets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, s. 3863: *”Det følger af almindelige principper, at en sigtet eller tiltalt som det klare udgangspunkt ikke skal være i håndjern under et retsmøde, jf. herved tillige U.1999.642/1 V og U.2001.2254 V.*

Da der efter sagens oplysninger ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, at der har været grundlag for at fravige det nævnte udgangspunkt, burde tiltalte ikke have været i håndjern under retsmødet.”

Der henvises derudover til Vestre Landsrets beslutning gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1999, s. 642:

”Retsformanden bestemte, at tiltalte ikke må være belagt med håndjern under retsmødet. Retsformanden bemærkede, at den indtil den 1. oktober 1978 gældende bestemmelse i retsplejelovens § 766, stk. 1, hvorefter en sigtet skulle fremstilles i retten »fri for bånd«, udgik i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 243 af 8. juni 1978 tillige med bestemmelsen i § 766, stk. 2, hvorefter ingen tvang måtte udøves mod en sigtet. Bestemmelserne var udtrykkelige udslag af retsplejelovens bestemte afstandtagen fra inkvisitoriske forhørsmetoder, og det kan ikke - heller ikke efter bemærkningerne i forarbejderne til lov nr. 243 af 8. juni 1978 - antages, at der med lovændringen er tilsigtet nogen ændring heraf.”

Endeligt henvises der til Vestre Landsrets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2001, s. 2254:

”S havde under transport fra arresten til byretten, hvor S skulle deltage i et retsmøde vedrørende ransagning, været voldsom, men der var ingen oplysninger om, at S også i retten skulle have

været uregerlig. Uanset om der kan forekomme situationer, hvor der kan være grundlag for at gøre undtagelse fra reglen om, at en sigtet skal fremstilles i retten uden håndjern, havde der ikke i den foreliggende situation været grundlag for at gøre en sådan undtagelse. Byrettens beslutning om, at S skulle være belagt med håndjern under overværelse af retsmødet havde derfor været uberettiget.”